

Περιγραφή Lesvos Brevet 300km "Giro di Lesvo" από τον Πάνο Βασιλείου BLE CYCLING CLUB

Στην ζωή λες ότι τα έχεις δει όλα....

(Μέχρι φυσικά να δεις κ το επόμενο επεισόδιο)!

Το Σάββατο 11 Ιουνίου ήταν προγραμματισμένο να γίνει παγκόσμια και φυσικά και στην χώρα το συλλεκτικό Brevet των 300χλμ. (λόγω της συμπλήρωσης των 100 χρονών από την διεξαγωγή του πρώτου). Κάτι αντίστοιχο που έγινε πέρσι για τα 200 χλμ. Και φυσικά έπονται τα επόμενα χρόνια αντίστοιχες εκδηλώσεις για τα 400, 600 κ 1000 χλμ.

Στο αρχικό μου προγραμματισμό ήταν να πάω στην Αθήνα να συμμετάσχω σε αυτό που διοργάνωνε ο φίλος μου Σπυρος Κουκος.

Δυστυχώς λόγω μιας επαγγελματικής επένδυσης της Βερονίκη (δημιουργία eshop με ρούχα) το budget μου ψαλιδιστηκε, οπότε προτίμησα να πάω σε αυτό που διοργανώθηκε στην Λέσβο από τους Lesvos-Randonneurs.

Στο νησί της Σαπφούς ο Ignatis Laskaridis σχεδίασε, διοργάνωσε κ εκτέλεσε με άριστο τρόπο κ χωρίς πολλές φανφάρες (αν και είναι λάτρης του Mountain Bike) τον γύρο του νησιού!

Ένα παρόμοιο Brevet περίπου με την ίδια διαδρομή είχα κάνει πριν 7 χρόνια το μακρινό 2015 ☹. Οπότε ήξερα που πάω να μπλέξω ☹

Αφού έκανα την δήλωση στο Brevet, περίμενα μπας κ βρω κάποιον φίλο μου για να έχω παρέα (300χλμ χωρίς παρέα δεν πολύ ψυχική δύναμη για διανυθούν)

Την Πέμπτη μου έστειλε ένα άσχετο μήνυμα ο Alex Prinias. Μου είπε ότι "μαζεύει" κάποια ποδηλατικά χλμ στα πόδια ενόψει του αγώνα που είναι να πάει σε 2 εβδομάδες στις Άλπεις, στην Βόρεια Ιταλία. Χρειάστηκε λίγα λεπτά για να τον πείσω να έρθει κ αυτός στην εκκίνηση στην Μυτιλήνη. (Ευχαριστούμε Βίκυ που μας τον "χάρισες" για λίγες ώρες).

Παρασκευή μεσημέρι μετά την δουλειά πήραμε το καράβι για την Μυτιλήνη (που τελικά ήρθε με 2 ώρες καθυστέρηση...) και αφού φτάσαμε μας παρέλαβε ο οικοδεσπότης του Air Bnb, ένα εξαιρετικό παλικάρι ο Άγγελος. Αφού τακτοποιηθήκαμε στο διαμέρισμα πήγαμε στο ραντεβού που είχαμε δώσει με την Μαρία Κουκί και τον μύθο των Brevet Έκτορα Μπαρδάκο! Τελικά η υπερπλήρωση υδαταθράκων διεξήχθει στο "υπουργείον Κραιπάλης & Καταχρήσεων" καμία σχέση δλδ ☹☹

Για πρωινό ευτυχώς φρόντισα, φεύγοντας για το σπίτι, να πάρω ένα ένα κρουασάν βουτύρου γεμιστό με σοκολάτα!

Φτάνοντας στο σπίτι έπρεπε να οργανώσω τα πράγματα μου στο ποδήλατο!!

Οι πρόβλεψη του windy δεν είχε διαφοροποιηθεί κ πολύ... Το μεσημέρι προς το απόγευμα θα είχαμε στενές επαφές με την καταιγίδα...

Στην τσάντα του ποδηλάτου (aridura 14lt) είχα εκτός από τα εργαλεία, τις εφεδρικές σαμπρέλες, μια σακούλα με ρούχα, το αδιάβροχο μπουφάν μου (Bontrager), το γιλέκο, ένα μπλουζάκι gym κ φυσικά power bank και φωτάκια! Ενώ στο τσαντάκι του "λαιμού" υπήρχε μόνο το κινητό σε θήκη μέσα και ένα κουτάκι με ηλεκτρολύτες κ φυσικά ακουστικά για μουσική... γιατί με 9 μόνο συμμετέχοντες ήταν σχεδόν βέβαιο ότι θα κάνω πολλές ώρες κ χλμ μόνος μου ☹️

Σάββατο 11 Ιουνίου

Το ξυπνητήρι το είχα βάλει στις 0550 μιας και η εκκίνηση ήταν στις 0700.

Το πρώτο πράγμα που μου ήρθε στο μυαλό ήταν ο γύρος της κεντρικής Ελλάδας (1.400km) που είχα κάνει πριν 5 χρόνια ακριβώς (11-6-2017) κ όλη την πρώτη μέρα είχαμε παρέα την βροχή (ευτυχώς για λίγο) και την λάσπη (σχεδόν όλο το βράδυ).

Σκέφτηκα μακάρι να μην βγούνε οι προβλέψεις κ την γλιτώσουμε!!!

Στις 0640 ήμασταν στο Μουσικό καφενείο (εδώ και κάποια χρόνια εκεί ξεκινάνε κ τελειώνουν τα Brevet της Λέσβου), ο Ιγνάτιος προσπαθούσε να οργανώσει κ να φτιάξει τον χώρο με τα banners (μου άρεσε η ιδέα πολύ κ σκέφτομαι να το φτιάξω κ για τα δικά μας Brevet), ο πάντα φιλικός κ χαμογελαστός Γιώργος Μανωλιάς έπινε το καφεδάκι του. Στα λίγα λεπτά που είχαμε μέχρι την εκκίνηση ανταλλάξαμε διάφορα "κουτσομπολιά", βγήκαμε εννοείται πολλές φωτογραφίες....

Ελάχιστα λεπτά πριν την εκκίνηση ήρθε κ ο Έκτορας με την Μαρία...

Τελικά στην εκκίνηση ήμασταν οι 7 από τους 9

(οι άλλοι δυο ξεκίνησαν μετά από κάποια λεπτά) (τελικά φίλε Dimitris Patsios δεν σε είδα ποτέ... Αλλά έμαθα για την ατυχία σου κ την καθυστερημένη εκκίνηση σου!

Μαζί μας ήταν φυσικά κ ο Steffen μόνο με 2 μπουκάλια κ το Garmin του.☹️

Η εκκίνηση τελικά δόθηκε στις 0705 κ ξεκινήσαμε με μια ανηφόρα μέσα στην πόλη (ήταν το πρώτο Brevet που ξεκινάω στο μηδέν χλμ με μικρό δίσκο ☹️)

Στην ανηφόρα άνοιξαν γκάζι ο Στέφανος κ ο Γιώργος και εξαφανίστηκαν....☹️

Στα πρώτα χλμ τα οποία είναι ψιλοφλάτ βγάλαμε με τον Αλέξη, τον Έκτορα κ την Μαρία κάποιες φωτογραφίες... Αλλά ο ρυθμός που είχαμε ήταν χαμηλός... Έτσι αποφάσισα στην πρώτη ανηφόρα που βρήκαμε να συνεχίσω μόνος μου κ στο τέμπο μου...

Φτάνοντας στην Παναγιούδα άρχισαν οι πρώτες ψιχαλες...

Είπα "Όχι ρε πο@## μου τόσο νωρίς..)

Όσο πλησίαζα τα Μυστεγνά οι ψιχαλες είχαν γίνει πλέον βροχή!

Στην κατηφόρα του Μανταμάδου δοκίμασα τα φρένα του ποδηλάτου με αναμενόμενα αποτελέσματα...
Χαμηλή πρόσφυση κ γριλισμα...

Φεύγοντας στους Ταξιάρχες κ αρχίζοντας την ανηφόρα των 8χλμ για το Κάπη κ στην συνέχεια στο χωριό της Στύψης η βροχή σταμάτησε...

Οι αρχάγγελοι Γαβριήλ και Μιχαήλ ένωσαν τα φτερά τους σαν σκεπή!☺

Όσο ήμουν στην ανηφόρα το μοναδικό μου πρόβλημα ήταν η λάσπη που έτρωγα από τον μπροστά τροχό... (Μην τα έχουμε κ όλα δικά μας)☺

Στο πάντα φιλόξενο ορεινό χωριό της Στύψης ήταν ο Νίκος στο κοντρόλ, χαμογελαστός με καλοσώρισε, μου πρόσφερε νερό να βάλω στα παπούρια κ μου έδωσε μπανάνα κ παστέλι.

Όσο έτρωγα το παστέλι σκούπισα τα πόδια μου από την λάσπη, άλλαξα το jersey μου που ήταν μούσκεμα με μια γυη μπλούζα (την έχω βάλει στις συνήθειες μου τον τελευταίο χρόνο στα Brevet που πηγαίνω κ μου δίνει άνεση στο σώμα-δεν έχω την μόνιμη αίσθηση του Jersey! Γούστα είναι αυτά ☺), ενώ έφτιαξα κ τους ιμάντες από την τσάντα μου. Μετά από 10 λεπτά ξεκινούσα για το δυτικότερο τμήμα του νησιού το χωριό Σίγρι.

Φεύγοντας από την Στύψη εντύπωση μου έκανε ότι δρόμος ήταν παντελώς στεγνός,...

Βροχή του καλοκαιριού είναι.. όπου θέλει πάει...

Ήταν ευκαιρία να στεγνώσουν το κολάν, οι κάλτσες κ τα παπούτσια μου στην κατηφόρα!

Στο χωριό της Πέτρας ήμουν θεοστεγνος, ενώ είχε φανεί κ ο ήλιος, έβαλα κ το γυαλί και ήμουν "πιπινι".

Η χαρά μου κράτησε όλο κ όλο κάτω από 10 λεπτά καθώς στο χωριό Άναξος...

Άνοιξαν οι ουρανοί...

Πλέον ήταν η σειρά από την φαρέτρα της Aridura να βγάλω το αδιάβροχο κ τ γυαλί με τους λευκούς φακούς!

Η βροχή έπεφτε ακατάπαυστα για σχεδόν 45 λεπτά, ίσως κ περισσότερο...

Μόνος στο ποδήλατο

Με βροχή

Ε ας βάλω κ τα ακουστικά μου να ακούσω μουσική

Τουλάχιστον να το διασκεδάσω

Η play list μου είχε αυτή την φορά το θρακιώτικο συγκρότημα Thrax Punks

Τα ιδιαίτερα τους τραγούδια κ η μουσική επένδυση των παραδοσιακών ήχων είναι μοναδική... Αξίζει να τους ακούσει κάποιος/α

<https://youtu.be/8rTZsEuJu5c>

Στην κορυφή του όρους Σκοτεινό πιο πάνω από το χωριό Σκουτάρος, υπήρχε μια διασταύρωση δεξιά συνέχισε ελαφρώς ανηφορικά και υπήρχε πινακίδα που έλεγε απαγορεύεται η διέλευση των οχημάτων κ αριστερά κατηφόριζε...

Έφυγα αριστερά μα το Garmin μου έβγαζε μήνυμα ότι έχασε την διαδρομή κ ότι πρέπει να γυρίσω... Μα να γυρίσω που ρε συ Γκαρμιν? Αφού έχει πινακίδες που το λέει ξεκάθαρα...

Για να επαληθευτώ άνοιξα τους χάρτες του κινητού...

Πραγματικά για το Σίγρι πηγαίνω κανονικά κ απέχω 43 χλμ....

Λίγα χλμ μετά βρίσκω δύο ανθρώπους.. εργάτες που δούλευαν στον δρόμο...

"Καλημέρα φίλε" του λέω

"Καλημέρα κ εσένα" μου λέει, "για που πηγαίνεις?"

Του λέω "Για το Σίγρι πηγαίνω, σωστά δεν πάω?"

Κ μου λέει "όχι φυσικά!"

Όχι ρε γμτ ☹

Δεν ήθελα να το ακούσω αυτό!!

Έπρεπε να στρίψεις προς τα εκεί που απαγορεύεται...

Ευτυχώς το λάθος, μου κόστισε μόνο +7χλμ

Περνοντας τις πινακίδες της απαγόρευσης μου έβγαλε μήνυμα το Garmin ότι βρήκε πάλι την διαδρομή.... Τελικά είχε δίκιο το άτιμο!!

Στον ίδιο πλέον δρόμο βρήκα κ τον Παναγιωτη τον Λουλαδέλη, παλικάρι πολύ δυνατό στις κατηφόρες (ο θεός να τον φυλάει τις κατεβαίνει χωρίς αύριο).

Πέρασα από όλα τα τμήματα σχεδόν του καινούργιου δρόμου προς το λιμάνι στο Σίγρι (εκπληκτική δουλειά)

Ο ουρανός πλέον είχε καθαρίσει... κ σε συνδυασμό με την υγρασία ήταν φανταστικά!!!

Ένα παγούρι σίγουρα έριξα επάνω μου για να κατεβάσω την θερμοκρασία μου ☹

Φτάνοντας στην Αντισσα είδα ένα φοβερό καφενείο γεμάτο κόσμο... κάτι θα ξέρουν λέω αυτοί καλύτερα από εμένα.

Σταμάτησα κ ήπια έναν γρήγορο εσπρέσσο!

Έκανα τις διατάξεις μου, γέμισα με κρύο νερό τα παγούρια, καβάλησα κ έφυγα για το Απολιθωμένο δάσος του Σιγρίου, το οποίο ανήκει στα 169 γεολογικά πάρκα του κόσμου (στην Ελλάδα μας έχουμε 6 τέτοια πάρκα τα οποία εκτός από την Λέσβο υπάρχουν στον Ψηλορείτη, στον Χελμό, στον Βίκο, στην Σητεία κ στα Γρεβενά Κοζάνης)

Είπαμε ΠΟΔΗΛΑΤΟΤΟΥΡΙΣΜΟ κάνουμε!!!

Κατεβαίνοντας την μεγάλη κατηφόρα για το Σίγρι συνάντησα τον Στέφανο με τον Μανωλιά

Είχαμε ήδη μία ώρα διάφορα...

Το χωριό δεν έλεγε κ πολλά

Μικρό κ το μόνο αξιοθέατο ήταν το μουσείο του Απολιθωμένου δάσους κ φυσικά το λιμάνι τους που πηγαίνουν κάποια καράβια από την Αθήνα (Οι Λέσβιοι τραβάνε μεγαλύτερο ζόρι από όσο εμείς με τα Μεστά)!

Στο μουσείο ήταν ο Παναγιωτης Σαμαράς με την σύζυγό του. Τα παιδιά είχαν την προνόηση να ανοίξει η πλαϊνή είσοδος ώστε να αποφύγουμε την ταλαιπωρία με τις σκάλες!

Πήγα κατευθείαν στην τουαλέτα ώστε να πλύνω το πρόσωπο μου κ τα πόδια μου από τις ξεραμένες λάσπες (που να ήξερα όμως...)

Βγαίνοντας σίγουρα ήμουν μισό κιλό ελαφρύτερος ☺

Στο μπάρ ήταν ένα παλικάρι το οποίο μου έδωσε ότι ήθελα... Πήρα 5 νερακία, μια κόκα κόλα κ ένα σακουλάκι πατάκια!!

Φεύγοντας από το κοντρόλ βγήκαμε κ κάποιες αναμνηστικές φωτογραφίες με τον Παναγιωτη, τον κοντρολιερη!

Στο μουσείο φεύγοντας ήρθε κ ο Παναγιώτης ο ποδηλάτης (πολλοί μαζευτηκαμε ☺ για αυτό και τα τόσα επίθετα) κ ο Άλεξ ο Πριλιάς!

Η στάση των 35 λεπτών ήταν ευεργετική μια κ πρόλαβα να κάνω τις διατάξεις μου, να ενυδατωθώ ώστε να συνεχίσω τα υπόλοιπα 200km που είχα ακόμα...

Φεύγοντας από το Σίγρι με περίμενε μια παρατεταμένη ανηφόρα (ήπιας κλίσης 5-7%) οπότε ήθελε τέμπο... Τέμπο=Μουσική και τι καλύτερο από το να βάλω στο κινητό το Fly 104 (Σταθμός της Θεσσαλονίκης του Κανάκη)

<https://fly104.gr/el/>

Οπότε "κλείδωσα" γρήγορα το πεταλάρισμα των 75-80 grm κ η ανηφόρα βγήκε σχετικά εύκολα. Κοντά στο ξεκόρφισμα είδα και τον Έκτορα που κατέβαιναν στο κοντρόλ μαζί με την Μαρία! Σούπερ όλα πήγαιναν καλά ☺

Φτάνοντας στον κυκλικό κόμβο το οποίο θα με οδηγούσε σε μια παρατεταμένη κατηφόρα 8 περίπου χλμ στην χωριό της Ερεσού άνοιξαν οι ουρανοί και πάλι....

Άντε πάλι σταμάτημα, βγάλε το αδιάβροχο, φόρα τα γάντια, βγάλε γυαλιά, βάλε τα γυαλιά για την βροχή, κούμπωσε στα πετάλια κ ξεκίνα... Η βροχή ήταν έντονη αλλά ευτυχώς κράτησε μόνο 10 λεπτά....

Φτάνοντας στο χωριό της Ερεσού (που για την ιστορία έχει πάρει το όνομα του από τον Ερεσό που ήταν γιος του μυθικού βασιλιά Μάκαρα) ο ήλιος ήταν και πάλι έξω...

Ρε θα μας τρελάνει σήμερα ο καιρός σκέφτηκα

Σταμάτησα σε ένα καφενείο κ παράγγειλα ένα fredo, μέχρι να μου το φέρει η κοπελιά ήμουν και πάλι καλοκαιρινός...

Με πέντε δυνατές τζουρες μείνανε μόνο τα παγάκια ☺

Γέμισα και τα μπουκάλια μου, μια και με περίμενε μια ερημική διαδρομή 45χλμ με πολλά πάνω - κάτω μέχρι την Καλλονή. Ευτυχώς ο Παναγιώτης ο Λουλαδέλης μου είχε πει για μια πηγή που υπάρχει στην αριστερή πλευρά κοντά στον Μεσότοπο!!! (Οπότε το είχα στο νου μου).

Ο ήλιος πλέον έκαιγε πολύ και σχεδόν όλες τις ανηφόρες τις έβγαζα με μικρό μύλο και 80+ grm...

Το δε ένα μπουκάλι το έριχνα συχνά πυκνά στα χέρια μου κ στα πόδια για να δροσιστώ...

Ευτυχώς για την ιστορία βρήκα εύκολα την πηγή που μου είχε πει ο Παναγιώτης και φουλαρισα τα μπουκάλια μου!!

Αν και δεν μου χρειάστηκαν και πολύ...☺☺

Περνώντας από το χωριό Άγρα και ενώ αναρωτιόμουν αν έχει σχέση το όνομα του με τον γνωστό ποιητή Τέλλο, παρατηρούσα στο βάθος προς την μεριά του Πολυχνίτου να βρέχει..

Σκέφτηκα τα παιδιά, τον Στέφανο και τον Γιώργο μην τυχόν έχουν πέσει μέσα στην βροχή....

3 λεπτά μετά όμως ήρθε και σε μένα

όχι μπόρα, όχι καταιγίδα, σχεδόν η συντέλεια☺

100% επιτυχία το windy!!!!

Σταμάτησα άρον άρον κ έβγαλα πάλι τα πράγματα της βροχής!

Έβαλα κ πλάτη στο χαλάζι ώστε να μην κάνω όλη τα πράγματα της τσάντα μούσκεμα κ ξεκίνησα να πεταλαρω με χαμηλή ταχύτητα μία κ τα φρένα δεν πολυπιανανε, τα παπούτσια μου γίνανε μέσα σε ελάχιστα λεπτά βάρκες....

Έβαλα το κεφάλι μου κάτω, έβλεπα μόνο στο ύψος της μύτης μου και περίμενα να κοπάσει το φαινόμενο...

Θάρρος στην διαδρομή μου έδωσε ένας τουρίστας, τον όποιον τον συνάντησα να πηγαίνει στην αντίθετη διαδρομή με το ποδήλατο, τις τσάντες του και το ολόσωμο αδιάβροχο...

Τρέλα που κουβαλάμε πάντως...

Σε κάποια φάση σταμάτησε δίπλα μου ένα αυτοκίνητο και με ρώτησε αν θέλω βοήθεια...

Του έδειξα με το δάκτυλο μου ότι όλα είναι εντάξει κ έφυγε...

(Απορώ τι μπορεί να σκέφτηκε ο άνθρωπος!)

Φτάνοντας στον κόλπο της Καλλονής και συγκεκριμένα στο χωριό Παράκοιλα επιτέλους η βροχή κόπασε και μετά από λίγο σταμάτησε...

Στην Καλλονή, που απείχε σχεδόν 10χλμ, ήταν επιβεβλημένη η στάση.

Εξάλλου στο βάθος της τσάντας με περίμενε μια σακούλα στεγνά ρούχα...

Μπαίνοντας στο χωριό έψαχνα δεξιά κ αριστερά μας κ βρω κάτι με ζυμαρικά να φάω...

Τελικά μπήκα σε ένα μαγαζί που είχε σάντουιτς

Είπα της κοπέλας ότι θέλω δύο μπακέτες αλλά γινόταν να μου βγάλει τα αλλαντικά από μέσα! Ευτυχώς η εγχείρηση πέτυχε και τα έβαλε στην ψηστiera!

Όσο τα σάντουιτς ψηνόταν για εμένα πήγα στο ποδήλατο μου, έβγαλα το power bank να φορτίσω, όσο κάθομαι, το Garmin κ φυσικά πήρα την σακούλα με τα ρούχα να πάω να αλλάξω. Η κοπέλα μου έδωσε κ δύο σακούλες να βάλω στα παπούτσια μου.

Δόξα τω θεώ οι τουαλέτες ήταν πεντακάθαρες και δεν χρειάστηκε να κάνω σπαγγάτο και διάφορες άλλες πιρουέτες για να αλλάξω ☹

Τακτοποίησα τα βρεγμένα ρούχα κ όχι μόνο στην τσάντα, πήρα κ τα σάντουιτς με την κόκα κόλα και έδωσα σημεία ζωής στην Βερονίκη.

Τρώγοντας και μιλώντας στο τηλέφωνο είδα και το ποδήλατο του Άλεξ... Το οποίο ήταν σταματημένο σε ένα ψητοπωλείο κοντά μου ☹

Άρα λογικά τον "ήπιε" και αυτός με το χαλάζι!!!

Παρήγγειλα φεύγοντας και έναν, μέτριο σε θερμοκρασία, αμερικανό εσπρέσσο ώστε να μου ανεβάσει τα επίπεδα της καφεΐνης στο αίμα μου ☺

Πήρα το ποδήλατο και περπατώντας πήγα στο Άλεξ.

Μου είπε ότι πριν λίγο είχε φτάσει και αυτός στην Καλλονή και ότι επειδή δεν είχε ρούχα να αλλάξει και γενικά διάθεση (μην ξεχνάμε κατά σύμπτωση ήρθε στο Brevet) θα έτρωγε και θα πήγαινε κατευθείαν στην Μυτιλήνη!

Κ εγώ το ίδιο θα έκανα φίλε αν είχα ταξίδι προγραμματισμένο στις Άλπεις!!!

Ήταν καιρός να πάω στο χειρότερο μέρος της διαδρομής που περιλάμβανε την ανάβαση στο Αμπελικό και την πολύ δύσκολη κατάβαση στο Πλωμάρι.

Ενθουμούμενος την διαδρομή έπρεπε να το πάω γρήγορα, ώστε να προλάβω να έχω κατέβει πριν νυχτώσει!

Ξεκίνησα λοιπόν προς το κοντρόλ της Αρίσβης (μου είχαν πει ότι είναι μετά την Καλλονή). Βγαίνοντας από το χωριό άκουσα μια φωνή μιας γυναίκας που κάτι έλεγε.. ακούγοντας όμως μουσική δεν πολυκατάλαβα κ πολλά... Σκεφτόμουν σε εμένα τα έλεγε? Στο κοριτσάκι δίπλα της? Τεσπά...

Κάνοντας πετάλι και ενώ χάζευα την θάλασσα της Καλλονής κ τα πυργάκια που μπορείς να παρατηρήσεις τα πουλιά, θυμήθηκα το 2019 που είχαμε πάει οικογενειακώς στα συγκεκριμένα πυργάκια κ ψάχναμε να δούμε φλαμίνγκος ☺(τότε φυσικά δεν είδαμε ☺) οι σκέψη σταμάτησε μονομιάς κ έβγαλα την κάρτα...

Μα που είναι επιτέλους αυτή η Αρίσβη?

Πήρα τηλέφωνο τον κοντρολιερη και τελικά αφού του εξήγησα τι βλέπω μου είπε ότι πρέπει να γυρίσω πίσω....

Ουφ + 8 χλμ ακόμα!!!

Τελικά η ξανθιά γυναίκα φώναζε εμένα ☺

Πάλι καλά που το κοντρόλ ήταν στο ζαχαροπλαστείο της Έλενας και μου έδωσε κέρασμα ένα γλυκό... (Αν και θα έπρεπε να πάρω κ δεύτερο γιατί είχε φοβερή κρέμα)

Εκεί είδα στο χαρτί με τα κοντρόλ ότι ο Παναγιώτης είχε περάσει από το συγκεκριμένο σημείο 50 λεπτά πριν!!

Η διαδρομή μέχρι την βάση του όρους Αμπελικού έχει δύο φάσεις!

Η πρώτη είναι σχεδόν επίπεδη μήκους 16 χλμ μέχρι την Αχλαδερή και μετά από την εκκλησία της Αγίας Βερονίκης (δεν είναι τυχαία μάλλον η τοποθέτηση της εκκλησίας ☺) αρχίζει το δυσκολότερο μέρος με συνεχείς ανηφόρες της τάξεως του 8-12%.

Ευτυχώς όλη διαδρομή είναι μέσα σε δέντρα κ ξεχνιέσαι!

Αραιά και που έπεφτε καμία χοντρή ψιχαλα

Με προειδοποιούσε ότι εδώ είμαι

Χρειάστηκε σχεδόν 70 λεπτά να φτάσω στην βάση του ψηλότερου βουνού της Λέσβου.

Τον Όλυμπο με υψόμετρο 968 μέτρα!

Εμείς ευτυχώς θα ανεβαίναμε μέχρι Αμπελικό. Η ανάβαση είναι σχεδόν 5 χλμ.

Με τα πολλά και με τα λίγα έφτασα στο χωριό Ακράσι. Εκεί είδα πολλά χαμογελαστά πρόσωπα που καρτερικά περίμεναν τους ποδηλάτες!

Γέμισα τα παπούρια μου!

Χτύπησα και μια μπανάνα και έφυγα για την ολοκλήρωση της κατηφόρας!

Εκεί βρήκα και τον Παναγιώτη που είχε φτάσει νωρίτερα από εμένα στο κοντρόλ!

Ξεκινήσαμε μαζί αλλά και πάλι χάθηκε στην κατηφόρα!!!

4 χλμ αργότερα τον πέτυχα σε μια μικρή ανηφόρα που την ανέβαινε με σχετικά αργό ρυθμό!

Τον πέρασα και του είπα ότι λογικά θα με ξαναπιάσεις στην επόμενη κατηφόρα!;

3 χλμ πριν το Παλαιοχώρι υπάρχει ένας στενός δρόμος κατηφορικός με μεγάλη κλίση.

Είμαι που είναι κ χεσε#@ς στις κατηφόρες.... Ε δεν ήθελα κ πολύ...

Μετά το Παλαιοχώρι ευτυχώς υπάρχει φυσιολογικός δρόμος μέχρι κάτω στην θάλασσα!!!!

Φτάνοντας εκεί ήξερα ότι τα μεγάλα βάσανα είχαν περάσει

Μπαίνοντας στο χωριό του Πλωμαρίου ο ήλιος είχε παραδώσει το φώς του στο φεγγάρι (όσο φαινόταν από την πυκνή συννεφιά)

(Με έπιασε η κουλτούρα ας συνέλθω ☹☹)

Κόσμος πολύς περπατούσε και άλλοι τόσοι ήταν σε φάση που ξεφύλλιζαν τους καταλόγους από τις ταβέρνες!!!

Το Πλωμάρι πλέον ήταν πίσω μου κ άρχισα να ανεβαίνω τον ήπια ανηφορικό δρόμο (3-5%) προς το επόμενο κοντρόλ!

Στα αυτιά πλέον είχα βάλει το ρυθμό που ακολουθούσε ο Ολυμπιακός στο ΣΕΦ

Ευχάριστα βγήκε η ανηφόρα...

Πλέον υπάρχουν 5 κατηφορικά χλμ μέχρι το χωριό Πέραμα!!!

Το στομάχι μου άρχισε να δένει κόμπους

Τα παπούτσια αδιάσανε..

Άντε να φτάσω επιτέλους!!!

Φτάνοντας στην πλατεία του χωριού πήρα τον κοντρολιερη τον Τίτο για να μου πει που ακριβώς βρίσκεται!

Μου εξήγησε που είναι το ποδηλατάδικό του!

Ήταν η πρώτη φορά που τον γνώρισα από κοντά.

Το όνομα του το είχα ακούσει πολλές φορές από τα Mountain Bike αλλά ποτέ δεν έτυχε να μιλήσουμε!

Με ρώτησε αν χρειάζομαι κάτι γλυκό κ του ανταπάντησα ότι θέλω να φάω οπωσδήποτε αλμυρό!

Μου είπε ότι έχει έτοιμη μακαρονάδα με σάλτσα ☑

Ένα δάκρυ κύλησε..

Ρώτησα αν η σάλτσα έχει μέσα κάποιο κρέας κ μου είπε ότι είναι και αυτοί Vegetarian

Πολύ φίλος μου ο Τίτος

Την τίμησα δεόντως και έφαγα 1.5 πιάτο!

Δεν ήμουν για πολλά πολλά

Είχα ακόμα 49 χλμ να κάνω γμτ☑

Οπότε με γρήγορους υπολογισμούς είχα άλλες 2.15-2.30 ώρες ποδήλατο

Πλέον μπροστά μου είχα ένα εύκολο κομμάτι δρόμου δίπλα στον κόλπο της Γέρας, οπότε και μπορούσα να ανεβάσω ρυθμό.

Και τον γύρο από τα Λουτρά μέχρι το αεροδρόμιο

Μια πολύ αχωνευτη (για εμένα) διαδρομή με πολλά πάνω κάτω και θεοσκοτεινα!

Κερασάκι στην τούρτα φτάνοντας στο χωριό Λουτρά ήταν που τα μάτια μου βαρεναν κάθε φορά που καθόμουν και άνοιγαν κάθε φορά που έκανα ορθοπέταλο

2 ώρες αφού είχα αποχαιρετήσει τον Τίτο ήμουν επιτέλους στο αεροδρόμιο

Ευθεία

Κόσμος

Μπουζούκια

Κλάμπ

Ρε έχουμε καλοκαίρι είπα...

Ήταν 01.20 περασμένη μεσάνυχτα όταν επιτέλους έφτασα στον τερματισμό

Δύο παλικάρια με το χαμόγελο μου πήραν το ποδήλατο

Κ με ρώτησαν αν κάτι ήθελα για τροφοδοσία

Το μόνο που ήθελα ήταν ένα σοκολατούχο γάλα κ να κάνω μπάνιο!!!

Ρώτησα για τους υπόλοιπους που ακολουθούν πως είναι!

Με ενημέρωσαν ότι ο Έκτορας κ ο Δημήτρης συνεχίζουν κανονικά ενώ ο Παναγιώτης Λουλαδέλης εγκατέλειψε στο Πλωμάρι λόγω διπλού λάστιχου

Τέλος και η Μαρία σταμάτησε στο Πλωμάρι λόγω του ότι δεν μπορούσε άλλο με τις κατηφόρες!

Κρίμα και οι δύο φτάσατε στα 230/300!!!

Τα καλύτερα ας είναι μπροστά για όλους μας

Μου πρόσφεραν τα παιδιά μια τσάντα με έντυπο υλικό από το μουσείο του Σίγρι κ ένα καπελάκι από την ποδηλατική λέσχη της Λέσβου!!!

Ευχαριστώ πολύ την ομάδα μου Podilates Chiou

Την εταιρεία #bluestarferries και #hellenicseaways που σε αυτές τις δύσκολες οικονομικά χρονιές μας στηρίζει μέσω των χορηγιών έκπτωσης που μας παρέχει.

Τον φίλο μου Αχιλλεας Μαρινος και την εταιρεία Korakis-Marinos που με βοηθάει με τις προπονήσεις

Και τέλος όλους τους χορηγούς μας στους ποδηλάτες Χιού👉

#pyxidachios

#podilatokinisi

Δήμος Χίου

#six2Greece

Σπανογιαννης Ελαστικά

#kovaniscustom

#chios_island

#cyclingteam

Τα υπόλοιπα τα λέμε στο μέλλον και σίγουρα στον δρόμο 🚴🚴🚴

#one_LIFE_LIVE_it